

Kdo jsou Suitiové?

Historické území Sutiů je malá katolická enkláva v převážně protestantském západním Lotyšsku. Poté, co se v roce 1561 v celém Kuronsku zvítězilo protestantství, vesnice Alsunga a okolí následovaly ostatní. To se ovšem změnilo, když se Johan Ulrich ze Schwerinu, dědic alsungského panství, zamiloval během vojenské služby u polského krále do překrásné polské šlechtičny Barbary Konarské. Aby získal povolení k sňatku, v roce 1623 musel přijmout katolickou víru. Když se po smrti svého otce v roce 1632 vrátil do Alsungy, pozval Johan jezuity, aby obrátili obyvatele jeho panství na katolickou víru. A tak vznikla suitijská katolická enkláva.

Náboženské rozdíly a někdy dokonce násilné konflikty vyústily do značné izolace oblasti. To umožnilo suitijské komunitě zachovat na velmi malém území jejich svébytnou tradiční kulturu, bohatou na písně, tance, víru, tradice a další kulturní prvky, jež byly v jiných částech Lotyšska dávno zapomenuty.

Ve 20. století byla Alsunga posledním místem, kde se nosily tradiční kroje, a kde běžně zněly tradiční hudební nástroje jako dudy, kokle a pastýřské rohy.

Mnohé prvky tohoto kulturního dědictví jsou stále živé i v 21. století. Jiné se pomalu vrací. Tradiční kroje se oblékají při slavnostních příležitostech. Na středních školách v Alsunge se vyučují místní tradice. Roste zájem o jazyk Sutiů, jenž je starobylým dialektem lotyštiny. Stále víc a víc se objevuje specifický ženský zpěv, jenž patrně pochází z dávných předkřesťanských dob. Na 52 813 lidových písní bylo zaznamenáno na tomto relativně malém území. Suitiové dodržují také velmi zvláštní svatební tradice. Jedinečnost této

malé katolické enklávy vedla k zápisu na seznam nemotného kulturního dědictví UNESCO v roce 2009. Dnes žije na tomto historickém území zhruba 3 000 lidí, z nichž se dvě třetiny hlásí k Sutiům.

Místní komunita je také známá specifickými charakterovými rysy – lidé jsou zde velmi konzervativní, klidní, velmi vřelí a přátelští vůči místním, ale naopak dost rezervovaní a podezřívaví vůči cizincům. Je dost náročné získat Suti pro nové nápady a postupy, ale pokud se to podaří, můžete se na ně spolehnout. Přímočarost a drsný humor jsou zde běžné. V minulosti byli Suitiové známými výtržníky – drsnými chlápíky, kteří pro rvačku nešli daleko. Jelikož po celá staletí byly sňatky s protestanty považovány za těžký hřích, celá dnešní komunita je v bližším či vzdálenějším příbuzenském vztahu.

Smysl pro místní identitu poněkud oslabil v době sovětské okupace, ale v dnešní době je opět v plné síle. Věříme, že když vytrváme v našem úsilí, odolá suitijská komunita všudypřítomným nástrahám asimilace a svou katolickou jedinečností bude i nadále obohacovat nejen lotyšskou, ale i evropskou a celosvětovou kulturu.